

HOROSKOP A ASTROLÓGIA

Asi každý z nás vie, čo znamenajú slová horoskop a astrológia. Pod pojmom horoskop (moderne kozmogram) rozumieme nákras, ktorý nám ukazuje postavenie Slnka, Mesiaca a planét slnečnej sústavy pre istý deň, hodinu a minútu pre isté miesto na Zemi. Astrológia hľadá súvislosti medzi horoskopom a udalosťami na Zemi.

Na internete nájdete mnoho odkazov – napr.:

<https://sk.wikipedia.org/wiki/Horoskop>, <https://cs.wikipedia.org/wiki/Astrologie>.

Takéto jednoduché, základné definície astrológie a horoskopu sú nutné – musíme si uvedomiť, že napr. vedomosti o významných vzájomných postaveniach Zeme a Slnka (zimné a letné slnovraty, dni rovnodennosti) z čias dávno minulých sú priamo základom súčasnej astronómie, ale týkajú sa aj astrológie. O význame týchto vedomosti pre spoločenstvá svedčia aj megalitické stavby: kamenné stavby typu Stonehenge v Anglicku (okolo r. 2000 p.n.l.), pyramídy v Egypte (vraj okolo r. 3000 p.n.l.), rondely v strednej Európe (okolo r. 4000 – 5000 p.n.l.) [https://cs.wikipedia.org/wiki/Rondel_\(pravěká_stavba\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Rondel_(pravěká_stavba)), pri ktorých predpokladáme, že plnili funkciu pomôcok na presné určenie istého dňa v roku – napr. jarnej rovnodennosti, dôležitej pre začiatok prác na poli. Preto o astrológii v jej počiatkoch môžeme hovoriť ako o vede, založenej na dlhodobých pozorovaniach. Až neskôršie s rozvojom spoločnosti a vznikom špecializácii sa tieto vedomosti stali vlastníctvom úzkej skupiny ľudí a bola vymyslená astrológia v tom zmysle, ako sa bežne chápe.

Na ilustráciu posunu v interpretácii uvádzam legendy a mýty okolo najjasnejšej hviezdy oblohy „Sírius“. Na severnej pologuli je to teraz hviezda zimnej oblohy - na oblohe sa objaví tesne pred východom Slnka začiatkom augusta, potom vychádza každý deň o niečo skôr a naposledy ju vidíme v máji, keď zapadá krátko po západe Slnka (pozri: <http://myty.info/view.php?cislocianku=2009120001>). Žiadna iná hviezda nepriťahovala v staroveku toľko pozornosti. Prvý východ Sírria bol v mnohých starovekých kultúrach významným okamžikom. Slúžil napr. ku korekciám kalendára; v starovekom

Egypte týmto dňom - východom „hviezdy bohyně Izis“ - začínal nový rok. Jeho prvý východ bol znakom, že sa blíži každoročná pravidelná životodarná záplava Nilu. Ale najskôr musela byť objavená časová následnosť tzv. „heliaktického“ východu Sírria a záplav a až potom tento jav bol interpretovaný ako slzy bohyně Izis plačúcej nad svojim synom Osirisom.

Je jasné, že časová zhoda východu Sírria a záplav je len náhodná, že záplavy nijako nesúvisia so Sírriom a tvrdiť, že záplavy Nilu v starovekom Egypte boli spôsobované práve východom Sírria, je nezmysel. Ale pri horoskopoch a astrológii práve takáto interpretácia je bežná – nehovorí sa síce o hviezdach ale o planétach (a tie boli do horoskopov zaraďované podľa toho, ako boli objavované) a o ich podprahovom, veľmi jemnom pôsobení neznámymi silami, ale je to vlastne to isté. To, že v poslednom období sa na výpočet horoskopov používajú počítače a tým výpočet horoskopov *akoby* sa stal serióznou vedeckou prácou, na podstate nič nemení.

O tom, že nebeské telesá ovplyvňujú dianie na Zemi nik nepochybuje a určite pôsobia aj na človeka. V nasledujúcom texte berme do úvahy len tie účinky, o ktorých nepochybujeme. Len Slnko a Mesiac sú v takom postavení voči Zemi, že ich pôsobenie na Zem (a na všetko, čo je na nej) je jasne dokázateľné. Pri pohybe v priestore sa ich poloha voči Zemi neustále mení, preto sa mení aj ich priame pôsobenie gravitáciou (slapové sily - príliv a odliv) a elektromagnetickými silami (svetlo, teplo). Pôsobia aj nepriamo – Slnko napr. kozmickým žiarením tzv. slnečným vetrom - prúdom nabitých častíc a jadier hélia (elektromagnetické búrky, polárna žiara).

Zem okolo Slnka obehne raz za 365 dní, čo spolu so sklonom jej rotačnej osi vzhľadom na rovinu obehu (67°) spôsobuje striedanie ročných období. Mesiac okolo Zeme obehne raz za 27 dní (to určuje rôzne životné cykly živočíchov napr. menštruačné cykly u žien). Zem sa otočí okolo svojej osi raz za 24 hodín - dôsledkom je striedanie dňa a noci, Slnko sa otočí okolo svojej osi raz za 28 dní a v tomto rytme sa mení aj intenzita slnečného vetra. Zemeguľa je obklopená plynmi - atmosférou a magnetickým poľom, jej povrch je pokrytý pevninou aj vodou (voda pohlcuje oveľa viac svetla a tepla

ako pevnina), pevnina nie je rovná a nie je pokrytá rovnakým materiálom. Toto všetko spôsobuje, že každé miesto na Zemi má trochu iné podmienky na život (klimatické pásma, nadmorská výška), ktoré sa každú chvíľu menia (počasie), ale dlhodobo nevybočujú z istých hraníc. Treba spomenúť aj vulkanickú činnosť a zemetrasenia, ktorých výskyt je dokázateľne vyšší pri prílive (prítlačivosť Mesiaca a Slnka pôsobí nielen na vodu ale aj na pevninu a dvíha ju až o 30 cm), aj keď ide len o percenta.

Toto všetko pôsobí na človeka, na jeho zdravie, náladu a ovplyvňuje spôsob jeho života. Dlhodobým pozorovaním (spočiatku skôr len vnímaním) všetkého okolo seba ľudia prišli aj na to, že isté charakterové črty ľudí sú výraznejšie a častejšie pozorované pri tých, čo sa narodili v tom istom období roku, teda zistili, že medzi istými charakterovými črtami, či istými fyziologickými vlastnosťami človeka a dátumom jeho narodenia (a tým aj postavením Slnka na oblohe) je nejaká súvislosť – inak by sme astrológiu ani horoskop nemali.

Pri nasledujúcich úvahách tento základný predpoklad astrológie o výnimočnosti vplyvu dátumu narodenia a postavenia „planét“ na život človeka zmeňme – spresníme takto:

1, nech isté črty charakteru človeka nie sú dané okamihom jeho narodenia ale okamihom *počatia*, veď za normálnych okolností okamih narodenia je určený okamihom počatia. *Pozri prílohu 1.*

2, uvažujme len o sprostredkovanom vplyve Slnka a Mesiaca cez atmosféru (počasie, elektromagnetické búrky). Aj slapové sily prejavujúce sa prílivom, odlivom a aktivitou v zemskej kôre sú dôležité, ale pre lepšiu zrozumiteľnosť v ďalšom o nich neuvažujme. Podobné vplyvy planét - vzhľadom na ich vzdialenosť od Zeme - vôbec neberme do úvahy. Sú podstatne menšie (najmenej päťtisíckrát) ako vplyv Slnka a Mesiaca.

3, neuvažujme o žiadnych tajomných silách, ktorými „planéty“ pôsobia na človeka.

Každý z nás vie, ako naňho pôsobí počasie – inú náladu máme, keď je krásny slnečný deň, či vlhák letná noc, ako sa cítime, keď mrholí a trvá to už týždeň, keď mrzne a je fujavica. Inak sa cítime na jar, keď okolo nás sa prebúdzajú príroda, raší tráva, kvitnú kvety a

všetko okolo akoby sa prebúdzalo do života. Inak je to na jeseň, či v zime. Cítíme to celým telom, každá naša bunka to vníma. Aj mamino vajíčko a otcova spermia je o tom informovaná a aj oplodnené vajíčko o tom vie a tento poznatok si nesie do ďalšieho života. Všetko, čo sa deje okolo budúcej mamy, dieťa vníma – väčšinou sprostredkované, cez mamu, niečo priamo. Určite vníma nálady a vnútorné rozpoloženie mamy a reaguje na to. A učí sa.

V článku „Rozdiely medzi mužom a ženou“ v časopise «Vesmír 85, 490, [2006/8](#)» čítame: *Již šest až osm týdnů po početí je nervová soustava připravena jako počítač, v němž existuje základní „operační systém“ a rovněž několik „softwarových programů“.* *Genetické nastavení ponechává jen málo místa pro výchovu. Okolí a učitelé mohou pouze dodávat další data a spouštět slučitelné programy. Znamená to, že naše budoucí volby a preference v sexuálním a sociálním chování jsou do značné míry dány již ve chvíli zrození. Výchova a péče jsou naučeným chováním, takže adoptivní matky pečují a vychovávají děti se stejným procentem úspěchu jako matky biologické.* (Oplatí sa prečítať celý článok v číslach 2008/7,8,9.)

Pán profesor Fedor–Freybergh na jednej prednáške v Dome QUO VADIS v Bratislave (okolo r. 2008) povedal približne toto: „Ak za jednotku toho, čo sa človek v živote naučí, zoberieme všetko, čo sa naučí počas zjavného života – od narodenia do smrti, povedzme počas 75 rokov, potom v lone mamy od počatia po narodenie sa naučí toľko, že by v zjavnom živote musel žiť 900 rokov aby sa to naučil“. Podľa jeho slov všetko, čo sa človek naučí v lone mamy, sa nejakým spôsobom prejaví aj v zjavnom živote, dokonca kvalita života človeka v prenatálnom veku (v lone mamy) je určujúcou pre kvalitu zjavného života – tu je treba život človeka brať v celistvosti a nie ho posudzovať len podľa moderných, materiálnych, merateľných kritérií. Prečítajte si napr.:

<https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/158021-kto-im-vstapi-respekt-k-zivotu/>

O vyššie uvedených skutočnostiach ľudia vedia už dávno – preto budúca matka mala vo všetkých spoločenských privilegovaných postavení. Len v modernej dobe najmä v západnom svete, sú

postavenie matky a jej spoločensky nezastupiteľná úloha zaznávané a vytláčané emancipáciou - "krásou tela", "úspešnosťou", "kariérou".

Je logické preto predpokladať, že isté charakterové črty a aj fyziologické danosti človeka sú priamo ovplyvnené prostredím a okolím v ktorom budúca mamička žije. Opakujem, spôsob, ako sa to deje, možno aj poznáme (napr. pomocou hormónov mamy), ale v takýchto súvislostiach sa o tom nehovorí - akoby to bolo tabu.

Známejší je tzv. "imprinting" - vtlačenie, podľa ktorého vedomosti o okolí, ktoré zviera získa v prvých dňoch (zjavného) života (u človeka asi do troch rokov), si zachováva navždy a ďalším učením sa už nedajú pozmeniť; na ďalšiu generáciu sa však geneticky neprenášajú. (Človek určite podlieha aj imprintingu, ale ten asi trvalý nie je – veď človek sa učí celý život.)

Prečo by sme nemohli všetky tieto poznatky aplikovať aj na život človeka v jeho najranejšej fáze – na život v lone mamy? Potom ľudia, ktorí boli počatí v lete a narodili by sa na jar, by v lone svojej mamy prežili trochu iný život (chodili do inej "školy") ako tí, čo boli počatí v jeseni a narodili sa v lete. Preto *sa musia* v istých základných povahových črtách (a aj fyziologických vlastnostiach) aspoň trochu líšiť. A zasa tí, čo v lone matky súčasne chodili do tej istej školy, by mali mať isté povahové črty (a fyziologické vlastnosti) aspoň trochu spoločné. Takto by sa dali celkom jednoducho vysvetliť v niektorých prípadoch až neveriteľné podobnosti pováh jednovaječných dvojčiat.

Vidíme, že ak len trochu pozmeníme základné predpoklady o astrológii v jej najjednoduchšej podobe, horoskop vypracujeme podľa okamihu počatia človeka, do úvahy berieme len dokázateľné pôsobenie Slnka (a Mesiaca) na matku a na budúceho človeka v jej lone - *všetko je inak*. Astrológia a horoskop v takejto forme sa nám potom javia ako výsledok serióznej vedeckej práce, postavenej na dlhodobom pozorovaní.

Možnože ešte podstatnejším je to, že uvažujeme o malom človečikovi v lone matky ako o *človeku*, ktorý sa pripravuje na (zjavný) život a učí sa a rastie. Hoci tieto zmenené predpoklady nám astrológiu v jej najzákladnejšom princípe vysvetľujú úplne

jednoducho a dalo by sa povedať, že "vedecky", pre dnešnú dobu a modernú spoločnosť z rôznych dôvodov nie sú prijateľné. Ktohovie prečo!?

Poznámky na záver:

1, Väčšina ľudí svet a dianie v ňom posudzuje podľa poznatkov, ktoré získali na základnej škole a podľa všeobecne prijímaného newtonovského mechanistickeho modelu sveta, v ktorom hmota je niečo pevné, čo môžeme chytiť do rúk a priestor je prázdne nič, v ktorom sa hmota pohybuje podľa presných, deterministických zákonov. V súvislosti s počasím sa síce hovorí o efekte motýlieho krídla, ale už sa nehovorí o tom, že práve tento efekt všeobecne uznávaný princíp príčiny a dôsledku vlastne popiera.

Efekt motýlieho krídla hovorí o tom, že za istých okolností aj pri veľmi malej zmene vstupných podmienok (v atmosfére napr. lokálna zmena teploty zapálením ropného vrtu; zmena odrazivosti povrchu vody ropnou škvrnou - Mexický záliv, 10000 km²) nevieme, aký bude dôsledok – nemusí sa stať vôbec nič, ale situácia sa môže aj radikálne zmeniť (napr.: globálna zmena klímy – oteplenie).

Aj Einsteinova teória relativity hovorí, že to, čo sa nám zdá pevné, presné a stále, také v skutočnosti nie je. Len v bežnom živote a za bežných podmienok, keď veľkosti hmoty, rýchlosti a vzdialenosti sú uchopiteľné našimi zmyslami, odchýlky sú nepozorovateľné.

V mikrosvete atómov a elementárnych častíc zasa platia aj iné princípy, ako napr. Heisenbergov princíp neurčitosti; dvojaká povaha elementárnych častíc (aj vlna aj pevná častica - prejavujú sa podľa toho, aký pokus robíme a čo chceme vedieť), neplatí dôsledne princíp kauzality, tzv. prírodné zákony neplatia presne ale len pravdepodobnostne a pod.. A to nehovoríme o najnovších hitoch vedy o megasvete, ako je Veľký tresk, čierne diery či „tmavá“ hmota a „tmavá“ energia.

2, V úvahe sa netradičným spôsobom dotykame života človeka v lone mamy a hovoríme aj o možnom vplyve najbližšieho okolia mamy i Slnka a Mesiaca na tento život. Informácii o týchto súvislostiach je poskromne a najmä na internete si treba všetko overovať – najlepšie z kníh. Preto v úvahe sa nájdu aj nepresnosti

a nejasnosti. Cieľom tejto úvahy je však ukázať, že rozmýšľať len v trochu širších súvislostiach, ako je bežné, môže viesť k zaujímavým záverom.

2014